

Η Υπόκριση Πλασματικών Ασθενειών ως Εξατομικευμένη Μορφή Κοινωνικής Αντίδρασης.

Η στάθμη υγείας ενός ενήλικα σε μία αστικά διαμορφωμένη κοινωνία αποτελεί σαφή ένδειξη για τις παραγωγικές και κοινωνικές του δυνατότητες. Η ύπαρξη – αναγνώριση της ασθένειας συνοδεύεται από ένα σύνολο αυτόματων συμπεριφορών οι οποίες στοχεύουν στην επανένταξη του πολίτη στην παραγωγική διαδικασία. Ακολουθείτε ένα γραμμικό συνεχές ασθένειας –επιδοτούμενης ανάρρωσης –εργασιακής επανεκκίνησης. Ορισμένοι εργαζόμενοι **επικαλούνται, προσποιούνται και υποκρίνονται** εσκεμμένα διάφορα νοσήματα προκειμένου να επαναπροσδιορίσουν για μεγαλύτερο ή μικρότερο χρονικό διάστημα τον αναλογούντα σε αυτούς κοινωνικό/ εργασιακό ρόλο που κατέχουν. Στην παρούσα προσέγγιση επιχειρώ την ερμηνεία τούτων των πλασματικών συμπεριφορών ως εξατομικευμένες κινήσεις κοινωνικής αντίδρασης. Εξετάζω την διαδικασία και τα βήματα που ακολουθεί η υγειονομική προσποίηση ως απέλπιδα πράξη κοινωνικής διαμαρτυρίας. Παραλλήλως δε, εξετάζω τον ρόλο του ιατρού ως πιστοποιητή εργασιακής ανικανότητας και τον τρόπο με τον οποίο εξαπατάται ο επιστημονικός του ορθολογισμός.

The Hypocrisy Fictitious Disease as an Individualized Form of Social Reaction Against The Laws Of Market.

The health level of an adult in an urban society constitute a clear indication of the productive and social capabilities. The existence - recognition of the disease is accompanied by a set of automatic behaviors that are aimed to get the citizens again in the productive process. Following a linear continuous which are disease - subsidized recovery - working restart. Some workers claim, feign and pretend deliberate various diseases in order to put a greater or lesser time to attribute their social - job role. This approach attempts to interpret the plasmatic behaviors personalized as a social protest reaction. I interrogate the process of the health pretence as desperate act of social protest. At the same time I'm questioning the role of doctors that certificates the work disability of the employments in the way of deceiving the scientific rationalism. Finally I deal with a speculation based on the acquiescence tacit between employee and employer, an unreasonable health profile that follows the dogma "I'm patient so I have human / working rights". Particularly in the working reality of the Greek public sector, it is observed an unprecedented administration work permit – discharge with recuperation or disability. The informal employment contract between employer / public sector and employee servant, is based on the hidden dogma " I cannot raise wages, so I increase convalescent authorizations". Although, obtained in this way a peculiar work peace, while ensuring a non-competitive public setor, who is weak, in competition with the private initiative of services.

